

Uchwała 37-2018/19
Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej
z dnia 20 listopada 2018 r.

w sprawie opiniowania wniosku o nadanie tytułu profesora nauk technicznych

Na podstawie art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1669), w związku z art. 27. ust. 1 oraz ust. 2 pkt. 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) uchwała się, co następuje:

§ 1

Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej pozytywnie opiniuje wniosek o nadanie **dr. hab. inż. Markowi Marcinkowi** tytułu profesora nauk technicznych.

§ 2

Uchwała staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.

Dziekan Wydziału Chemicznego

Prof. dr hab. inż. Władysław Wieczorek

**Wyciąg z protokołu
posiedzenia Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej nr 3/2018-19
w dniu 20 listopada 2018 roku**

3. Sprawy i stopnie naukowe.

3.1. Opiniowanie wniosku dr. hab. inż. Marka Marcinka o nadanie tytułu naukowego profesora nauk technicznych.

Dziekan W. Wieczorek poinformował, że wpłynęło 5 pozytywnych recenzji dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego dr. hab. inż. Marka Marcinka i poprosił o zabranie głosu prof. Zbigniewa Brzózki.

Prof. Z. Brzózka (*Przewodniczący Komisji Rady Wydziału Chemicznego PW do oceny wniosku dr. hab. inż. Marka Marcinka o nadanie tytułu naukowego profesora*) poinformował, że Komisja w składzie: Prof. dr hab. inż. Zbigniew Brzózka – przewodniczący, Prof. dr hab. inż. Krzysztof Krawczyk, Prof. dr hab. inż. Janusz Płocharski, Prof. dr hab. inż. Gabriel Rokicki oraz Prof. dr hab. Małgorzata Zagórska zebrała się w dn. 29.10.2018 r. po zapoznaniu się z pięcioma pozytywnymi ocenami dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr. hab. inż. Marka Marcinka. Oceny te przygotowali następujący Recenzenci, powołani przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w związku z postępowaniem o nadanie tytułu naukowego profesora dr. hab. inż. Markowi Marcinkowi: Prof. dr hab. Mieczysław Korolczuk, Prof. dr hab. Andrzej Lewandowski, Prof. dr hab. inż. Janina Molenda, Prof. dr hab. Marcin Opałło oraz Prof. dr hab. inż. Bogdan Szczygieł.

Wszystkie recenzje dorobku naukowego dr. hab. inż. Marka Marcinka są pozytywne i odnotowują progres jego aktywności naukowej po uzyskaniu habilitacji tj. 15 publikacji, w tym dwie w materiałach konferencyjnych. Łączny Impact Factor to 152,563, z czego 72,343 dotyczy prac opublikowanych po uzyskaniu stopnia dr. hab. Liczba cytowań od ostatniego awansu, (od złożenia dokumentów habilitacyjnych w 2012 roku) wzrosła o 760 (cytowania niezależne). Liczba cytowań średnio rocznie (bez autocytowań) w ostatnich 5-ciu latach (2012-2017) wynosi 152/rok. Wartość indeksu Hirscha wynosi 18 (17 bez uwzględnienia autocytowań). Recenzenci podkreślają, że jest naukowcem dobrze rozpoznawalnym w dziedzinie chemicznych źródeł prądu z niewodnymi elektrolitami, o czym świadczy duża i ciągle rosnąca cytowalność Jego prac, natomiast Jego działalność naukowa po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego „... koncentrowała się na badaniach prowadzących do zrozumienia procesów degradacyjnych, które towarzyszą ładowaniu i rozładowaniu akumulatorów...”. Prof. Korolczuk zwraca uwagę, iż „...najważniejszym celem projektowanych przez Kandydata elementów ogniw jest dążenie do ich udoskonalania i komercjalizacji w przyszłości...”. Głównym elementem krytycznym wskazywanym przez większość recenzentów było zagadnienie wieloautorstwa prac i autorskiego udziału Kandydata. Prof. Szczygieł zwraca uwagę, że „...wszystkie prace Kandydata w okresie po habilitacji są wieloautorskie, przeciętnie na jedną publikację przypada 8 autorów, a jedynie w kilku artykułach dr. hab. inż. Marcinek jest autorem korespondencyjnym lub pierwszym autorem...”. Również do tego aspektu dorobku dr. hab. Marcinka odnosi się Prof. Lewandowski, stwierdzając „...Prace opublikowane zostały przy współpracy dużego grona 104 współautorów. Powinno to być uwzględnione przy ocenie ilościowej oraz jakościowej dorobku oraz współczynnika oddziaływania...”. Prof. Opałło stwierdza, że „...współautorem 12 spośród 15 prac opublikowanych po habilitacji jest promotor pracy doktorskiej (prof. Władysław Wieczorek). Jeszcze bardziej zaskakujące jest to, że Kandydat jest autorem korespondencyjnym zaledwie 3 prac...”. Prof. Opałło, podsumowując działalność naukową Kandydata po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego stwierdza, że „...jest nieco poniżej oczekiwań”, biorąc pod uwagę jego dorobek przed uzyskaniem habilitacji.

Natomiast całkowity dorobek zasługuje na wysoką ocenę, choć nieco brak w nim oryginalności...”. Z kolei Pani prof. Molenda stwierdziła w swoim wniosku końcowym, że „...dr hab. inż. Jest dojrzałym badaczem w zakresie inżynierii materiałowej. Jego prace wnoszą znaczący wkład w stan wiedzy w zakresie projektowania funkcjonalnych właściwości materiałów a w szczególności w zakresie materiałów dla ogniw litowych...”

W ramach działalności dydaktycznej dr hab. inż. Marek Marcinek prowadził i prowadzi liczne wykłady i zajęcia laboratoryjne na macierzystym Wydziale. Należy podkreślić, że do części zajęć wykorzystał wiedzę zdobytą na Jego drugim kierunku studiów, związaną z technikami menadżerskimi i zarządzaniem biznesem.

Kandydat ma również istotne osiągnięcia w kształceniu kadr. Był promotorem 2 zakończonych prac doktorskich, a obecnie kieruje kolejną pracą z otwartym przewodem doktorskim. Kierował także 10 pracami magisterskimi i 6 inżynierskimi. Był recenzentem jednej pracy habilitacyjnej oraz brał udział w pracach komisji ds. oceny dorobku habilitacyjnego. Wszyscy recenzenci pozytywnie oceniają jego dorobek dydaktyczny. Recenzenci podkreślają również jego udział w działaniach popularyzujących naukę oraz współpracę ze szkołami średnimi.

Zgadając się w pełni z opiniami Recenzentów Komisja uważa, że dr hab. inż. Marek Marcinek spełnia wszystkie wymagania ustawowe określone w postępowaniu o nadanie tytułu profesora. Kandydat ma znaczące osiągnięcia naukowe, dobrze udokumentowane odpowiednim dorobkiem publikacyjnym, zarówno w dziedzinie badań podstawowych, jak i aplikacyjnych. Ma również sukcesy w pozyskiwaniu środków na prowadzenie badań. Jest mocno zaangażowany w działalność dydaktyczną i organizacyjną w macierzystej uczelni.

Komisja rekomenduje, zatem Radzie Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej pozytywne rozpatrzenie wniosku o nadanie dr. hab. inż. Markowi Marcinkowi tytułu naukowego profesora nauk technicznych.

Następnie Pan Dziekan zapytał, czy ktoś ma pytania w tej sprawie, lub chciałby zabrać głos.

Dziekan W. Wieczorek poinformował, że zgodnie z obowiązującym prawem, zaproszenia na dzisiejsze posiedzenie RW zostały wysłane do wszystkich recenzentów. Ze względu na inne obowiązki, żaden z recenzentów nie był w stanie przyjechać. Na ręce Dziekana wpłynęły odpowiednie pisma z usprawiedliwieniem nieobecności, a także potwierdzeniem utrzymania swojej decyzji o pozytywnej recenzji.

Wobec braku głosów w dyskusji, Dziekan W. Wieczorek zarządził głosowanie w sprawie opiniowania wniosku o nadanie tytułu naukowego profesora nauk technicznych dr. hab. inż. Markowi Marcinkowi.

W głosowaniu tajnym, przeprowadzonym przez Komisję Skrutacyjną w składzie: dr hab. inż. Wanda Ziemkowska, prof. PW (przewodnicząca), dr hab. inż. Maciej Dranka oraz dr inż. Marek Królikowski, Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej podjęła uchwałę popierającą wniosek o nadanie tytułu naukowego profesora nauk technicznych **dr. hab. inż. Markowi Marcinkowi**: na **60** członków Rady Wydziału uprawnionych do głosowania, obecnych **40**, głosowało **40** oddano głosów ważnych **40**, w tym **38** za wnioskiem, **0** przeciw, **2** wstrzymujący się.

Uchwała 37-2018/19

DZIEKAN
WYDZIAŁU CHEMICZNEGO

prof. dr hab. inż. Włodzisław Wieczorek